

Wägga folle mörtsuka tö peassis nüüd likuma; ei antud siin ei waña-raukadele, ei naistele, eggas lastele fuskil armu; kümme tubbat inge langes ühhe forraga ristisõitjate mõega terra alla. Nönda sai Antiohhia lin pääraast sedda kui ristirahwas ühheksa kuud tedda ümber ollid pitanud, folmandamal Zani fu päwal 1098 ristisõitjate fätte.

Agga ristisõitjate linna al fannatatut waewa pölv ei piddand siin veel lõppema, waid linna müride wahhel veel teistorda nende peale tulsema. Ühhes kindlas fantsis linna sees olli veel ulk waeniasj warjul, kes ristirahwa peale fippusid, ja kolm päwa pääraast sedda kui neinad linna sisse ollid sanud, tulli üllemal nimetut Korboga wää ulk linna alla, piraas linna ümber, mis läbbi ristirahwale nälg fätte tulli. Sesinane nälg olli vägga folle; ei petud siin ühheksi fombest eñam luggu, eggas leitud forralist sõnakuulmist fusfilt. Ulk ristisõitjaid pögenes ösel sallamahti föisreddelit möda ülle linna müride pakku (ja anti neile „ködiejoofikud“ sõimunimeks), teised läksid Turklase wää ulko, kus mõnignad villetsid ušku ärra wandusid. Kui jubba surem ulk meelt fippus ärra eitma ja eñani peasmise lotust fellelgi ei olnud, seal tulli üks preester, Peetrus Bartolomäus nimi, krahv Raimundi jure ja räitis: sudda pühha Apostel Andreas neljä kord ünes temale olli ilmunud ja ühhes firrikus sedda kohta näitand, kus Apostel Peetruse odda piddi seisma, misga Kristuse külge ristisambas olli tergatud; fa-

oli pühha Andreas kässinud sedda asja würstidele kuluatada. Krahv Raimund töös ehk arwata, mis wainustus ristisõitjate ulgas sesugguse juimaliko abbi tähhe ülle tööks töusta, ja andis täsku ünenäus tähhentut firrikusse kaewama minna. Kui nüüd temä fässö peale rahwas senna kaewama läks, seal leiti suggawalt ma seest üks odda. Sedda nähhes töüs ristisõitjate süddametes julgus, ja pealikud töösid kohhe nõuuls, enne kui julgus otja lõppels waenlae peale tükida. Ehf kül mitte eñam kolm sadja oost linnas ei leitud, ehf kül mõned suremad pealikud endale obbose piddid valkama, ja allamad ristisõitjad nälja läbbi ärra lõppenud kui iñimeise kujud, pool allasti ollid, siiski tööteti julgust waenlaeste peale minna. Kui Turgi wää pealik Korboga kuulda sai, et ristisõitjad peale tullesmas, jäi ta rahhuliste mängi jure istuma ja ütles pilgates, eggas neist seddagri meie mõega eest sa peasma. Agga enne kui pääw öhtule joudis, olli üllemeline kütja firest pögggenemas Kuwrati jõe pole, temä väaggi muist laiale püssitud muist mahha lõdud. Ni sunut asja olli ristirahwa ellaw ust Jumala abbi peale toimetanud.

Antiohhia lin olli nüüd ristisõitjate käes, agga pealikute wahhel töüs ueste riid, kes linna perre-mehheks piddi jäma, seit krahv Raimund seisits selle wasto, et linna Boemundile piddi antama, temä tahtis linna Krega feisrile taggasid anda. Kül olleks sesinane tulli wettiseks läinud, kui sõa-wäaggi üle-